

Telegraful Român

Organ național-bisericesc — Intemeiat în 1853 de Mitropolitul Andreiu Șaguna
APARE SĂPTĂMĂNAL

Abonamentul: Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 125 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei, — Pentru America 8 Dolari.	Articole și corespondențe se adresează Redacției Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.	Prețul inserțiunilor un șir peti 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.	Abonamentele și inserțiunile se adresează Administrației ziarului Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45
--	--	--	---

Creștinism și pacifism

În vara aceasta se împlinește un sfert de veac dela izbucnirea războiului mondial din 1914.

Cauzele și efectele lui ca și înșas desfășurarea năprasnicului război au produs o imensă literatură: politică, diplomatică, strategică, juridică, economică etc. fără a se putea spune că ele sunt complete și definitive.

Cauzele și efectele războiului mondial sunt cu atât mai complexe cu cât războiul a atras în vâltoarea lui țări și neamuri de rase și limbi diferite, cu credințe și aspirațiuni variate.

Un lucru e mai presus de orice îndoială: războiul a deschis probleme și n'a dat soluțiuni; a schimbat harta lumii și a arătat nevoea unei vieți nouă.

O îndelungată, dacă nu o perpetuă perioadă de pace se aștepta să urmeze. Iluzie deșartă!

După toate aparențele, prăbușirile din acest război mondial nu vor fi decât un episod printre altele. Și această frasă, ne temem că arată destinul sinistru, care paște popoarele Europei.

Popoarele Europei au moștenit dela civilizația clasică greco-romană și dela barbari înclinarea pentru încordări titanice și pentru cuceriri de lumi. Simbolul lor e Prometheus, care a răpit focul din cer și a fost pedepsit de Zeu cu răstignire pe muntele Caucaz și un vultur îi sfășia ficatul în fiecare dimineață.

Revoluțiile și războaiele arareori sunt mijloacele de remediere a relelor din lume.

Ce e drept războaiele scot la iveală virtuți nespuse de prețioase ca: jertfirea de sine, credința, curajul, tăria, inteligența, disciplina, iubirea de aproapele, a neamului și a patriei.

Dar toate acestea se pot afirma cu strălucire și în vreme de pace într-o societate așezată pe temelii solide.

Războaiele însă scormonesc și descătușează forțele subumane și pasiunile brutale din oameni, cari întunecă rațiunea și rănesc de moarte conștiința umană.

Surorile Marta și Maria au întâmpinat pe Hristos la mormântul lui Lazar, cu cuvintele: Doamne, de ai fi fost Tu aici, fratele nostru n'ar fi murit!

Tot astfel creștinul ar putea spune: Dacă Hristos cu duhul Lui ar fi fost în sufletele celor ce au deslănțuit războiul, lumea ar fi fost cruțată de urgiile cunoscute și de efectele spirituale înfiorătoare de pe urma războiului.

Un sociolog creștin, examinând aceste efecte în anul 1924, făcea acest tragic bilanț: «Viața în tranșee a pervertit sentimentul relațiilor personale, abrutizând pe combatant și făcându-l

să-și peardă gingășia față de cei mai apropiați ai săi: soție, copii, frați, părinți, prieteni. Populația de război s'a datat să judece și să se manifesteze în termenii forței, ai urei și ai brutalității.

Prin cei patru ani de traiu în tranșee, s'a atrofiat simțul de răspundere personală și de libertate. Generațiile trecute prin linia de foc sunt denaturate, neîncrezătoare în legi, șovăelnice în fața autorității și lesne pornite spre răsvrătire. Ele se cred îndreptățite să ia frânele conducerii din mâinile oricui și nu îngăduie nici cea mai binevoitoare și mai mulcomă critică. Totuși sunt incapabile de eforturi creatoare.

Sunt tragice accentele mentalității omului din război. E stăpânit de materie și consideră averea mai importantă decât viața.

Cetățeanul a devenit un șurub în mecanismul vieții. Statul de după război e omnipotent și absolut, ca să înfrâneze anarhia.

Arta nu mai este expresia idealului de adevăr, de bine și de frumos ci expresia capriciului și a speculei. Fapta e divorțată de religie. Educația superioară a redus nivelul aristocrației intelectuale. Educația primară e subredă, n'are soliditatea necesară, ca pe ea să se poată construi un edificiu trainic și nesdruncinat. Masele populare nu mai iau în serios religia și aceasta nu mai este călăuza de fiecare zi a omului în cumplitele adversități ale vieții. Religia e eternă, dar bisericile au ajuns la răspântie. Fi-vor reprezentanții Bisericilor creștine la înălțimea chemării lor, ca să înțeleagă gravitatea situației de azi.»

De când s'au scris aceste constatări, neamurile de azi au străbătut prin tot felul de crize, culminând în criza morală de azi, căci ar fi o blasfemie să vorbim de progresul moral al lumii de un sfert de veac încoace.

Iar azi trăim într-o lume, în care popoare mari și civilizate se pregătesc în goană nebună de un nou măcel și mai îngrozitor.

Spre acest scop întrebunțează toate resursele muncii, ale științei și ale tuturor iscodirilor minții omenești. Și țările mari silesc și pe cele mici să procedeze la fel.

Nu suntem pacifiști fără discriminare și suntem convinși că sunt cauze mari, pentru care suntem gata de luptă până la ultima suflare, jertfindu-ne viața pentru ele și printre acestea sunt: libertatea, integritatea hotarelor și demnitatea națională.

Sunt atâtea neajunsuri ale vieții și plăgi sociale și morale, în contra cărora omenirea întreagă e obligată să-și mobilizeze energiile de care dispune, iar nu pentru voluptățile uciderii.

Problemele Bisericii?

Rosturile Creștinismului?

Lumea învinuște Biserica creștină că e slabă și neputincioasă. E slabă pentru că e desbinată. Religia Creștină și Biserica sunt singurele forțe supranaționale, să scape lumea de peire. Eroismul Crucii e veșnic și Celce l-a arătat lumii ne-a adus o pace și ne-a învățat care sunt condițiile ei.

A avut curajul să spună: am venit să întemeiez împărăția lui Dumnezeu pe pământ și ea este aici — înțelegând viața Sa fără de prihană, în mijlocul unui popor în prăpastia decadenței morale și naționale.

Pentru mulți, creștinismul se confundă cu pacifismul.

Mântuitorul Hristos ne-a învățat: «Fericiți sunt făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema!»

Hristos n'a ridicat pacifismul la rangul de dogmă și nici n'a denegat rosturile forței pentru păstrarea păcii.

Când a spus învățăcelilor săi: Nu vă împotriviți celui rău, a avut în vedere relațiile cu dușmanii personali. Iar când a prezis că celce ridică sabia, de sabie va pieri, a sfătuit pe evreii șoviniști să nu încerce a se ridica cu armele în contra stăpânirii romane.

Pacifiștii dogmatici consideră forța de esență demonică. Pacifiștii practici socotesc forța în funcție de scopul, pentru care e întrebunțată. Și ea e necesară pentru asigurarea păcii și apărarea celor buni în contra năpăstuirilor celor răi.

De n'ar fi forța, majoritatea oamenilor pașnici și cinstitori de legi, ar putea ajunge ori când și ori unde la discreția criminalilor și a tuturor aventurierilor.

Pacifiștii doctrinari chiar și când sunt sinceri și convinși, sunt indirect compliciti anarhiei, ai violenței și ai teroarei. Ei nu pot invoca nici exemplul nici învățătura lui Hristos în favoarea lor.

În ziua, în care se împlinesc 25 de ani, dela izbucnirea războiului mondial, creștinul român să îngenuncheze la altarul atotputernicului Dumnezeu rostind rugăciune pentru aceia cari au murit înainte de a vedea desrobirea noastră și unirea politică. Să roage pe Dumnezeu la atotmilostirea să nu ne lase să cădem vreodată în păcatul cel mai înfricoșat decât toate sacrilegiile și care e disprețul jertfelniciei.

Să se roage lui Dumnezeu ca să trezească mintea noastră și a oamenilor de pretutindenea ca duh nobil și ideal creștin să călăuzească cugetul și pașii lumii.

Iar Stăpânul Dreptății și al Păcii să fie pavază celor ce apără dreptatea și prin iubire și bunătate se străduiesc să desăvârșească unirea tuturor.

Să roage pe Dumnezeu ca să deschidă pururea ușile iubirii și ale promiei Sale, făcând să înceteze ura și răzbunarea și tot gândul viclean și să ne învrednicim ca Cerul și pământul să se întâlnească în slăvirea Stăpânului Păcii.

Tr. Scorobet
asesor consistorial

Secte oprite și secte recunoscute

(=) Modificând decizia ministerială din anul trecut 1938, o recentă decizie, a ministerului cultelor, reglementează din nou regimul sectelor așa zise religioase din România.

Sectele, înșirate în această decizie, se prezintă în număr mai mult decât respectabil. Ele răsar, pe pământul îngăduitor al țării noastre, ca ciupercile după belșug de ploaie, — cu deosebirea că între ciuperci se găsesc și unele neveninoase, în vreme ce despre secte nu putem afirma același lucru.

Orce biserică, și în special biserica noastră ortodoxă, socotește fie ce sectă, fără deosebire, ca o întrunire care, cu mai mult sau mai puțin meșteșug, încearcă să schimbe învățăturile și adevărurile evangheliei, spre marea daună sufletească a credincioșilor.

Zilnic aproape, și în nenumărate locuri, se constată că sectele, în țara noastră, desfășoară o muncă întezită de politică demagogică, și împotriva bisericii, dar și împotriva statului și a neamului românesc.

Ordonanțele ministeriale, privitoare la activitatea sectelor, statorcesc de o parte că, — sub sancțiunea pe-

depselor prevăzute în codul penal, și pe temeiul legilor pentru aplicarea ordinii în stat, — care sânt sectele cu desăvârșire *interzise*, și de altă parte care sânt «asociații religioase», (la urmă tot *secte*!) *recunoscute* de ministerul cultelor.

În grupa primă, oprite să activeze, sânt următoarele: Asociațiile mileniste (cu felurile lor denumiri), apoi: penticostaliștii, tremurătorii, biserica lui Dumnezeu apostolică, po-căiții, nazarinenii, adventiștii reformiștii, secerătorii, nihilistii, inochen-tiștii și stiliștii.

În grupa a doua, recunoscute de minister, se găsesc: baptiștii, adventiștii de ziua a șaptea, și creștinii după evanghelie.

Măsurile luate, ori cât ar fi de precize și lămurite, — și presupunem că se și execută întocmai, — ele totuși pot fi, fără greutate, ocolite de un sectant șiret și îndemănat, care își zice:

«Dacă sânt oprit să activez ca milenist, penticostalist și mai nu știu cum, n'am decât să mă înscriu la baptiști, la adventiști de cutare zi, sau la creștinii după evanghelie», — sectele noastre admise. Nu s'a în-

tâmplat nici odată ca baptilstii să trateze cu refuz pe fratele tremurător, secerător, nihilist ș. a. m. d.; ci dimpotrivă, îl primesc cu brațe deschise ca pe un «prigonit» de autorități.

Ce urmează de aici? Dacă avem o lege a cultelor, — în care «predicatorul sectar» nu stă alături de «preotul bisericii», măsură cu adevărat folositoare, statului, și neamului, și bisericii, nu poate să fie alta decât: **Toate sectele sânt oprite în România.**

Țara aceasta n'a dat naștere nici odată sectelor. Membrii lor sânt importate cu totul străine, — îi avem parte dela unguri, parte dela ruși și dela alte neamuri.

Experiențele triste ce le îndurăm pe urma propagandei sectarilor nestânjeniți în libertatea exercițiului doctrinei lor, impun în mod logic și firesc interzicerea tuturor sectelor, ca elemente contrare și dăunătoare patriei.

Ca să vedem, cum știu sectarii să câștige teren, chiar și în actuala Rusie, e de ajuns să cităm cuvintele scrise recent de Pr. A. Svoznikov, (în «Misionarul» din Iunie 1939, pg. 350), unde se exprimă în modul următor:

Am avut prilejul să cercetez mai multe publicațiuni sovietice, scrise împotriva sectelor și am rămas uimit de curajul și metodele ce întrebuințează sectanții pentru a reuși în propaganda lor, în aceste condițiuni extrem de grele, ale regimului sovietic. Din ele rezultă oportunismul și elasticitatea propagandei sectare. În fiecare casă de rugăciuni există «colțul roșu» cu steagul și emblema sovietică, portretele lui Lenin și Stalin (eventual și ale altor fruntași sovietici), placatul cu inscripția «Proletari din toate țările uniți-vă». Pe lângă aceasta, unele comunități sectare se iau la întrecere în născocirea mijloacelor de propagandă din ce în ce mai ingenioase și atrăgătoare. Astfel, într-o localitate baptistă au pus o firmă mare roșie cu inscripția: «Muncitori, voi cei osteniți și împovărați, veniți sub steagul roșu, stropit cu sângele Mântuitorului vostru și veți afla odihna sufletelor voastre». În altă localitate, tot baptistii au pus placatul: «Proletari din toate țările, uniți-vă! Marele proletar din Galileea, Iisus Mântuitorul, fiul dulgherului din Nazaret, vă cheamă sub steagul său». Într-o comună rurală din sudul Rusiei adventiștii, organizați într'un colhoz, ieșiau în fiecare dimineață la munca câmpului cu tractorii, cântând imnurile lor religioase și cu inscripțiile fixate deasupra tractoarelor: «Hristos ni-a dat aceste picioare de fier». «Fie Domnul slăvit în veci». Iată cum încearcă sectanții să se identifice cu aspirațiile poporului și să se adapteze la mediul social-politic, chiar în condițiunile cele mai grele și neprielnice.

Dacă în acest fel lucrează sectarii fanatici sub un regim asupritor, ce vor fi isprăvind ei într-o țară a libertăților greșit înțelese?!

Abecedare. Ministerul educației naționale a autorizat Casa Școalelor să dea spre executare Imprimeriilor Statului, pentru anul școlar 1939—1940, abecedarele, cărțile de cetire, aritmeticele și manualele de geografie necesare școalelor de curs primar din întreaga țară, în sumă totală de peste 5 milioane exemplare. Acest material didactic va fi distribuit înainte de 15 Septembrie școalelor primare. O parte din abecedare se dă gratuit copiilor de țărani și muncitori.

Nr. 8759/1939

Comunicat

Venindu-ne la cunoștință că anumite persoane particulare și oficiale circulă pe satele noastre și strâng din biserici obiecte sacre, tipărituri vechi, scoase din uz, atragem atențiunea organelor bisericești, că e strict interzisă înstrăinarea, vinderea și punerea în comerț a obiectelor vechi bisericești. Astfel de obiecte nu pot fi ridicate nici de organele comisiunii monumentelor istorice, fără prealabila și specială autorizație din partea Consiliului arhiepiscopesc.

Sibiu, la 27 Iulie 1939.

Consiliul arhiepiscopesc

Sfințirea bisericii din Bran

Marea noastră Regină a adus din parohia Lueriu, de lângă Reghin, o veche și frumoasă biserică de lemn, veche de circa 150 ani, așezându-o în fața castelului Bran, în preajma râului Turcul, în uzină de codru secular.

Trecerea neașteptată a Maiestății Sale la cele veșnice, a făcut ca această bisericuță să rămână până azi nesfințită.

Alteța Sa Imperială Domnița Ileana, odrasla din glorioasa noastră Dinastie, cu bunul Ei soț, Arhiducele Anton de Habsburg, rugând pe Înalt Prea Sfinția Sa Dr. Nicolae Bălău, arhiepiscop și mitropolit, să le sfințească bisericuța de lemn, I. P. S. Sa a sosit Sâmbătă, 22 Iulie a. c. la Bran, însoțit de P. C. Sa părintele consilier Virgil Nistor, de diaconii I. Circov și S. Macarie și de dl prof. Candid Popa.

La poarta de triumf Înalt Prea Sfinția Sa a fost primit de vrednicul primar al comunei Bran-Poarta, Dr. A. Stoian medic, și de dl general adj. Zvidenek, cari L-au condus în grădina castelului, unde a fost întâmpinat de Domnița Ileana, îmbrăcată într'un splendid costum național, de Arhiducele Anton și cei 4 copilași.

Preoțimea a așteptat pe I. P. S. Sa la podul Turcului, în grădina bisericuții, unde se mai aflau: dl Valer Langa prefect-delegat, dna Alice Dimăncescu din Straja Țării, doamna Constanța Nichita comandanta A. F. C. — secția Bran, preoți, preotese, notari, primari, funcționari publici; străjerele dela școala primară Nr. 1 sub conducerea vigilentă a distinsiei comandante, dsoara Livia Popovici; străjerii aceiași școli sub conducerea bravă a neobositului director școlar, comandant Ioan Boș; străjere și străjeri liceali veniți la aer de munte; numeroși vilegiaturisti și dreptcredinciosul popor din Bran, — toți în pitorescul costum național.

I. P. S. Sa a fost binevenit de P. C. Sa părintele Vasile Stoicaneș, protopopul Branului. În răspunsul său Înalt Prea Sfinția Sa a declarat că a venit plin de profunde emoții sufletești în iubitoarea vatră de odihnă a în veci neuitate noastre: Regina Maria, care și-a înfrățit destinul cu destinele neamului românesc, pe cari le-a dus la strălucită izbândă și veșnică întru chipare.

După ce I. P. S. Sa a binecuvântat numerosul popor adunat la măritul praznic duhovnicesc, în cântări slăvitore de Dumnezeu a fost dus la biserică, de unde, îmbrăcat în strălucite odăjdii arhieresti, a ieșit într'un întâmpinarea Domniței Ileana și a Arhiducelui Anton, însoțit de preoții celebranți: prot. Virgil Nistor, prot. V. Stoicaneș și N. Stinghe, preoții Isaia Evescu, Nic. Gogonea și I. Lascu, și de diaconii I. Circov și L. Macarie.

Sosirea și primirea Altețelor Lor imperiale a impresionat adânc pe toată lumea și a imprimat momentului emoționant pecetea solemnității.

S'a săvârșit sfințirea apei, înconjurarea și sfințirea bisericii, după tipicul tradițional, cu pătrunzătoare scene duhovnicești și simbolice. — Altețele Lor imperiale participând activ la așezarea moaștelor în sfânta masă; — parastas pentru fericita odihnă a răposatei Regine și sfânta liturghie, — răspunsurile liturgice dându-le corul bisericii Sf. Nicolae din Brașov sub conducerea prof. Romul Ardelean.

După terminarea serviciilor religioase și liturgice, cari prin fastul lor arhieresc au înrăurit profund pe toți închinătorii cucernici, I. P. S. Sa a ținut cu duh apostolic, din pridvorul bisericii, o cuvântare luminoasă, din care redăm numai câteva palide fragmente:

A. V. Regale, Iubiții mei fii sufletești,

În zilele acestea s'a împlinit un an de când poporul românesc cu lacrimi și jale a însoțit la locul de veci pe marea Sa Regină Maria.

Amintirea Ei va rămâne însă veșnic vie în inimile noastre și cât va dura acest popor, — și va dura cât munții aceștia, cât granițele neperitoare ale țării aceștia — se va auzi murmurul de recunoștință pentru buna, marea și glorioasa sa Regină Moria.

Noi nu ne dăm seama, îndeajuns cât s'a identificat Ea cu durerile neamului. Cât a muncit Ea pentru Unirea tuturor românilor sub o singură flamură.

Pe unde a trecut, Ea a revărsat dragostea inimei Sale largi cât hotarele acestei țări, luminile culturii Sale pentru înfăptuirea aspirațiilor Neamului românesc, luptând din răsuputeri pentru realizarea visului nostru milenar al unității noastre naționale.

Neuitata noastră Regină, prin această bisericuță adusă aci lângă Palatul Său, a ținut să ne vorbească și de dincolo de mormânt, împărțându-ne cu sfaturile Ei părintești. De dincolo de mormânt Ea ne glăsuiește astfel:

Prin această bisericuță am voi să vă spun că un popor numai prin credință poate să păstreze scumpa noastră moștenire. Priviți această clădire care trăiește peste veacuri și vedeți cum au biruit strămoșii.

Nimeni și nimic, nici o urgie, nu au putut-o dărâma.

Tot așa prin credință să vă apropiați și voi ca să puteți răzbi asupra încercărilor și nevoilor ce vor mai veni.

Această învățătură v'o lasă statornic Regina Maria prin această bisericuță.

Când bisericuțele noastre erau de lemn, credința noastră era neclintită.

Noi vă făgăduim că tot atât de neclintit vom păstra scumpă, vie și neștearsă, amintirea marelui și glorioasei noastre Regine, care alături de gloriosul Vostru părinte Ferdinand I, a însemnat totul pentru noi, a întru chipat nădejile noastre de veacuri, a dus la desăvârșită biruință idealul național, al cărui paznic luminat și înțelept este gloriosul nostru

Rege Carol II — cheazăia puternică a unității țării, neamului și sufletului românesc și dinastia noastră, — cheazăia dăinuiri noastre eterne pe meleagurile strămoșești.

De aceea în numele poporului dreptmăritor din Ardealul desrobitor totdeauna Vă asigur de credința noastră nemărginită față de Regele nostru Carol II, de iubirea noastră neșovăelnică și de devotamentul nostru cald și fără de prihană față de Dinastie, — Dumnezeu să Vă binecuvinteze pe toți și să Vă ia în sfânta lui pază ocrotitoare. —

Vorbirea I. P. S. Sale, rostită cu apostolică înțelepciune; atitudinea regală a Altețelor Lor imperiale în timpul vorbirii, care a emoționat profund pe Domnița Ileana; cadrul poetic în care s'a auzit vorbirea, ornamentat de castelul Bran, de păduri seculare, de munți masivi și de năvalnicul Turc, popor mult, străjere, străjeri, ne-a zguduit adânc și ne-a plasat stăpânitoare în sferile credinței eterne și a iubirii dinastice netrecătoare.

După terminarea serviciului divin Alteța Sa Domnița Ileana a împărțit frumoase daruri la populația săracă din Bran.

Și în timp ce I. P. S. Sa binecuvânta poporul — Domnița Ileana — topită de amintiri, trecea ca o crăiasă din povești spre Castel însoțită nu numai de augustul ei soț, de rugăciunile și binecuvântările Ierarhului, ci și de dragostea noastră fierbinte care-i șoptia în ritm grăbit: Domniță, rămâi la noi pentru totdeauna, căci atunci când Te vedem, vedem pe Ilustra Voastră Mamă, — care pentru noi este o Regină sfântă.

După terminarea slujbei, I. P. S. Sa împreună cu preoții a fost învitat la o masă intimă în Castelul regal.

După ce a vizitat Castelul și în-cântătorul parc dimprejurul lui, opera M. Sale Regina Maria, I. P. S. Sa a părăsit la ora 4 p. m. Branul, plecând spre Sibiu.

Prof. V. Stoicaneș

Se înfăptuește „visul Baznei“!

— Temelia bisericii ortodoxe române. — Râvna localnicilor. — Ajutorul oaspeților stațiunii balneare. — Concertul tenorului Dr. Ioan Pulca. — Perspective de viitor. —

O biserică ortodoxă implantată în mijlocul băilor, iată «visul Baznei» — cum l-a numit P. S. Episcop Nicolae Colan în «Viața Ilustrată», pe vremea când era rector al Academiei teologice «Andreiane».

Stațiunea balneară Bazna din județul Târnava-mică este, după cum se știe, un loc de întâlnire a atâtor cetățeni ai acestei Țări binecuvântate de Dumnezeu. Deși de origine etnică felurită și aparținând cu su-fletul atâtor confesiuni religioase, oaspeții acestei stațiuni de tămăduire a neputințelor trupesti au trăit întreolaltă, totdeauna, într-o pilduitoare bună înțelegere. Așa că alături de întremarea corporală, ei s'au împărțășit în cursul zăbovirii lor aici și de odihna atât de trebuincioasă sufletului.

Roadele acestei vieți de pașnică împreunăviețuire n'au întârziat să se arate. Diversele grupuri de oaspeți ai băilor, întruniți sub flamura aceleiași credințe și simțiri, s'au pornit pe fel de fel de înfăptuirii utile, cari maicuseamă în anii din urmă și-au accelerat ritmul până la emulație. Gruparea românilor ortodocși, localnici și oaspeți, a fost îndeosebi activă și darnică. Veniți aici pentru înzdrăvenirea trupului, aceștia n'au uitat nici de sănătatea sufletului.

S'a amenajat anii trecuți o capelă, în vila Mercur, situată în raza băilor, pentru îndeplinirea trebuințelor sufletești ale românilor ortodocși din stațiune. A fost un început frumos. Zelul cu care au fost cercetate sfintele slujbe, darurile impresio-nante în bani și obiecte de cult pe cari le făceau capelei noastre, cu o largă mări-nimie, oaspeții băilor, au arătat demult că

acest început trebuia depășit și desăvârșit. Ceeace s'a și făcut, parțial, în August 1937, când s'a așezat sărbătorește piatra de temelie a bisericii ortodoxe române, situată pe promenada cea mai frecventată a băilor, alături de frumosul cămin al preo-țimii noastre.

Spre fericirea Bisericii noastre, curen-tul pentru înălțarea unui lăcaș ortodox de închinăciune în Bazna-Băi n'a pornit din ordin de sus, ci din râvna exemplară pen-tru podoaba Casei Domnului pe care au dovedit-o credincioșii. Faptul acesta con-stitue cea mai bună garanție că inițiativa pornită o să fie cât se poate de trainică. Exponenții vrerilor ortodoxe cari lucrează în Bazna sunt câțiva intelectuali de elită, adevărați „forști“. Le-am face o mare ne-dreptate dacă nu le-am pomeni numele și — atâta cât e cu putință — strădanile. Aceștia sunt dnii: Dr. Valeriu V. Bidu, directorul medical al băilor și fost prefect; Prof. E. Munteanu, fost senator, și învăță-torul-director Petru Z. Marcu, toți trei epi-tropi în funcțiune ai bisericii ortodoxe ro-mâne din Bazna. Din bogatul repertoriu al faptelor lor ortodoxe, amintim doar câteva. Dl Dr. V. V. Bidu a făcut un mărinimos început fondului de construcție, subscriind frumoasa sumă de Lei 10.000 (zece mii). Dlul prof. E. Munteanu, fost primarul Baz-nei, i se datorește achiziționarea gratuită a terenului de zidire și atâtea demersuri la înaltele autorități de stat. Iar dlul înv-dir. Petru Z. Marcu îi revine gospodăria iscusită a epitropiei și casieriei parohiale, precum și nenumăratele alergături pe cari le-a făcut și le va mai face în acest scop.

Pe temelia de stâncă pe care oaspeții băilor o văd zilnic în plimbările lor, trebuie să se înalțe — cu cât mai de vreme, cu atât mai bine — biserica dorită. Ortodocșii localnici fac eforturi stăruitoare și fructuoase în acest sens. Clădirile și arborii de pe promenada băilor sunt tapetați cu ape-lurile răspândite de episcopul-casier Petru Z. Marcu, iar preoții administratori și cei de serviciu nu încetează să îndemne pe cei cu dare de mână să-și dea obolul. Darurile curg generos. Am fost martor la câteva scene cari m-au impresionat adânc și cari mi-au arătat că pentru a să faci să se deschidă biserica, ajunge să miști suferințele oamenilor. Notez câteva. În vara anului 1937, am avut și eu bucuria să predic odată în capelă. Episcopia cumpărase tocmai atunci o Evanghelie foarte frumoasă, în valoare de Lei 3000 (trei mii). Costul ei trebuia acoperit din daniile benevole ale oaspeților, cari semnau pe cele câteva foi albe legate la neputul sfintei cărți. Am vorbit ascultătorilor în acest sens. La sfârșit, printre alții, un profesor pensionar din părțile bihorene vine și-mi îmbie 20 lei. Îi mulțumesc și-l pofțesc să îscălească. Văzând că numele lui o să rămână și-o să fie pomenit cât va dura sfânta carte, și-a cerut banii înapoi și apoi, sub ochii mei înmărmuriți, a semnat 500 lei. Nu-i singurul caz de acest fel. Duminecă 23 Iulie n. c., a predicat în capelă Păr. Ilie Ciulei din Archita. Rezultatul îndemnurilor Sf. Sale a fost surprinzător: o doamnă a dăruit pe loc Lei 1000; alta a promis că va trimite dela București o sfântă cruce pentru masa sf. altar, o căldărușe pentru sfințirea apei etc. Iată semne de creștinism activ!

Profitând de prezența în stațiune a apreciatului tenor dela Opera română din Cluj, Dr. Ionel Pulca, episcopia l-a invitat să dea un concert în favorul zidirii bisericii noastre. Reputatul artist a acceptat bucuros. Concertul a avut loc în seara de sf. Ilie (20 Iulie a. c.) și a întrunit, într-o sală spațioasă, umplută până la refuz, elita oaspeților. Reușita a fost excelentă. Nici o altă manifestație organizată aici în anii din urmă, n'a avut un succes atât de categoric. Incasările au depășit suma de 15.000 Lei. Mi-a revenit mie cîntecul de-a așterne pe creștetul acestei însuflețite manifestări ortodoxe românești podoaba cuvântului festiv. Mi-am dat silința să subliniez precum se cuvine gestul oaspeților (unul din ei și-a răscumpărat biletul de intrare cu Lei 1042). Tenorului Dr. Ionel Pulca și dnei Dr. Sotterius von Sachsenheim, care l-a acompaniat la pian, le-am mulțumit în special.

Tenorul Dr. Ionel Pulca este fiul preotului nostru din Saschiz. Impresionat de promptitudinea cu care și-a pus talentul excepțional în slujba zidirii casei lui Dumnezeu, i-am adresat aceste cuvinte bine-meritate:

„Gestul d-tale te cinstește de două ori: ca român ortodox și ca artist. Ești fiu de preot ortodox. Fapta d-tale ne spune îndeajuns că nu uiți că vocea-ți măiastră e dar de Sus. Bine faci! Pe de altă parte, nouă ne place să vedem în d-ta un artist de rasă. Pe lângă darul ce ți l-a hărăzit Dumnezeu, generozitatea d-tale ne face să rostim această certitudine. Cel mai mare tenor contemporan, Beniamino Gigli, simte o deosebită plăcere să cânte în folosul celor lipsiți. I-am citit istoria vieții și l-am văzut eu însumi la treabă. Scripitoarea sa carieră e plină de fapte similare. Pentru tot ce-a făcut pe seama sărmanilor Italiei, Mussolini i-a dăruit un portret superb pe care a scris cu mâna lui: „A Beniamino Gigli, pura voce, grande anima“. Așa ești și d-ta: voce pură, inimă mare! Îți urăm să-i pășești pe urme întru totul.“

Perspective de viitor?... Aflu azi că dl Dr. ing. Constantin I. Moș, directorul general al societății de gaz metan, pregătește o surpriză parohiei ortodoxe din Bazna. De numele acestui mare român și foarte distins intelectual ortodox se leagă nenumărate acte de binefacere. Tot jurul e plin de ele. Dele-i Dumnezeu gândul cel mai bun, să-l vedem ctitorind biserica ortodoxă din Bazna, al cărei hram va fi toc-

mai patronul dsale. Noi îl vom scrie în cartea mecenatilor și fapta dsale va fi pomenită cu laudă și recunoștință de toți închinătorii ortodocși ai locului.

Bazna, 24 Iulie 1939.

Dr. Grigorie T. Marcu

Meditații

Lumina lumii

„Voi sfințiți lumina lumii“,
(Mat. 5, 14)

Din vârful muntelui fericirilor Mântuitorul privește întunecul ce plutește asupra mării vieții popoarelor și se înfruptează văzând popoarele ca o turmă fără păstor. De aceea spune ucenicilor vorbele, care au pătruns în inima lor ca săgeți de foc: „Voi sfințiți lumina lumii. Eu sânt farul ce stau la țarmul fericirii, iar voi razele mele pe care vă trimit acum cu sfânta datorie de a le îndrepta spre mine.“

Nobilă misiune, împreună cu grea răspundere apasă pe umerii ucenicilor Domnului și prin ei asupra tuturor urmașilor lor, cari s'au înrolat în tabăra făcliei-rilor evangheliei.

Noua evanghelie a fost focul puternic aprins pe culmi de veac, ca să lumineze calea celor din umbra morții de oriunde și de oricând.

Ce bucurie mai mare poate avea omul răătăcit într-o pustie, înconjurat de întunecul și de fiare sălbatice, rupt de oste-neală, — când deodată, în mijlocul primejdiei, zărește lumina fălăindă ce străbate din coliba unor pustnici sau beduini. Întreaga lui ființă tresaltă de nădejde. Își adună forțele și aleargă spre ea, convins că-și va afla izbăvirea. Asemenea este și lumina adusă de Domnul nostru Iisus Hristos în întunecul și pustiu mult mai mare al păcatelor. Ea luminează drumul ca să nu ne poticnim de pietrele ispitelor, ea purifică sufletul de neghina răului, și-l încălzește, ca să poată călători pe cale ce duce la mântuire.

„Voi sunteți lumina lumii“ e împărtășirea acestei lumi cerești ucenicilor săi. Lor li s'a dat har și putere de a purta până la marginile lumii lumina evangheliei Domnului.

Nu resemnare în fața luptei cu întunecul, nu „punerea luminii sub obroc“ de frică sau de rușine ne cere Mântuitorul, ci ridicarea luminii în vârful sfesnicului vieții noastre cu orice primejdie.

Acesta e scopul nostru și așa au înțeles toți sfinții bisericii să poarte lumina primită dela Stăpânul tuturor.

Dacă toți oamenii ar privi la lumina cea adevărată și s'ar pătrunde de Domnul Hristos făcând fapte vrednice de lumina Sa, s'ar stinge suferința ce este în lume, ar pieri vrajba și neînțelegerea ce bântue între oameni și popoare, și pacea, dragostea și bunăvoința Domnului ar fi mereu stăpâne.

Luminează, Doamne, fața Ta peste noi, ca să ne facem în cel mai mare grad vrednice raze ale Tale în întunecul lumii.

Strălucește și Te arată nouă și celor „puși peste o mie și peste zeci de mii“, ca să se îmbrace toți în haina pocăinții și a dragostei aducând pace și mângâiere, pline de binecuvântarea Ta, în mijlocul popoarelor lumii.

Pr. Viorel Ogradă

Nr. 8441—1939.

Concurs

La școala normală de fete „Andrei Șaguna“ din Sibiu au devenit vacante prin transferări următoarele catedre:

1. Catedra de matematică,
2. Catedra de muzică.

Cine dorește să ocupe aceste catedre, să înainteze până la data de 10 August a. c. cerere Prea Ven. Consiliu arhiepiscopesc ortodox român din Sibiu. Cererea să fie însoțită de extras de botez și acte de studii. Vor fi preferate candidatele care au pe lângă studiile de specialitate și studii teologice.

Sibiu, 14 Iulie 1939.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 7975/1939.

Notificare oficială

În Academia teologică „Andriană“ din Sibiu se primesc absolvenți de liceu cu bacalaureat și absolvenți cu diplomă de seminar teologic.

Cererile de primire pentru anul academic 1939/40 se vor adresa Consiliului Arhiepiscopesc până la 20 August 1939, însoțite de următoarele documente:

1. Extrasul de naștere dela oficiul stării civile;
2. Extras din matricola botezaților;
3. Diploma de bacalaureat sau de absolvire a seminarului teologic;
4. Certificat medical despre starea sănătății dela medicul de circumscripție;
5. Alte eventuale documente recomandatoare.

Toți studenții sunt obligați a locui în internatul Academiei, unde contribuind cu suma de 8000 Lei anual, vor avea toată întreținerea.

Inscrierile la Academie se vor face în zilele de 11—13 Septembrie, în 15 și 16 Septembrie studenții se vor mărturisi și cumineca.

Paralel cu înscrierile se vor ține și examenele sesiunii de toamnă (corigență, anuale, fundamentale).

Deschiderea solemnă a anului academic se face Duminecă în 17 Septembrie, iar începerea cursurilor Luni în 18 Sept., ora 8 dimineața.

Studenții cari nu se vor prezenta la timp la înscriere, vor fi considerați retrași din Academie.

Înainte de înscriere fiecare student va achita la oficiul de casă la Consiliului Arhiepiscopesc suma de Lei 3000 ca primă rată din taxa de întreținere în internat, plus Lei 200 didactru. Rata a doua de Lei 3000, și rata a treia de Lei 2000, se plătesc în prima zi de școală după vacanța Crăciunului și a Sfințelor Paști. La rectorat studenții anului I vor achita, la înscriere, taxa de Lei 925, Lei 1508 pentru cărți didactice și Lei 1500 jumătate din costul reverenței restul îl va plăti Consiliul Arhiepiscopesc; an II Lei 790 plus Lei 1512 pentru cărți didactice; an III Lei 790 plus Lei 513 pentru cărți didactice; an IV Lei 790 plus Lei 1251 pentru cărți didactice.

Studenții cu slabe mijloace familiare, dar cu purtare aleasă și notați bine la studii vor primi ajutoare (burse), ce se vor putea urca până la 6000 Lei, eventual chiar întreținerea gratuită în internat. Aceste ajutoare se vor vota numai după înscriere.

Inscrierea se face la rectoratul Academiei, după ce studenții vor dovedi cu chitanțe, că au achitat rata I din taxa de întreținere. Tot la înscriere studenții anului I sunt obligați să prezinte o declarație scrisă și de părinți ori tutori la oficiul parohial, în care se obligă, că după absolvirea cursurilor teologice vor intra și vor servi cel puțin 5 ani în clerul arhiepiscopiei, — în caz contrar, vor restitui ajutoarele de cari vor fi beneficiați în Academie.

Cei primiți în Academia teologică (an I) de către Consiliul Arhiepiscopesc, vor fi supuși înainte de înmatriculare, în ziua de 11 Sept. a. c. ora 9 dimineața, unei vizite medicale și unui examen de aptitudini muzicale, cu caracter eliminativ. Primirea definitivă în Academie este deci în funcție de rezul-

tatul favorabil al acestei vizite și al acestui examen.

Fiecare student va aduce cu sine îmbrăcămintea necesară (obligator reverandă), precum și hainele de pat și anume: o plapomă, sau straiu, trei cearceafuri, și trei cearceafuri pentru plapomă eventual straiu, o perină cu trei fețe de perini, două cămăși de noapte, 4 ștergare, 4 servete și o învelitoare de pat.

Părinții protopopi, preoții și profesorii de religie sunt invitați a sfătui pe tinerii buni, ieșiți din școlile secundare, ca să îmbrățișeze chemarea preoțească. Vor atrage în special atențiunea asupra faptului că tinerii merituosi se vor bucura de burse.

Preoția a fost slujba cea mai de cinste și mai iubită în trecutul neamului nostru, deschizând larg teren de muncă pentru binele poporului. Ea este și astăzi chemarea care dă cele mai înalte rosturi pentru viața unui om. Pentru omul de studiu, teologia deschide cele mai vaste și mai atrăgătoare perspective cu problemele ei vitale, cu realitățile cele mai esențiale, spre care se îndreaptă preocuparea omului. Pentru omul de acțiune, care vrea să joace rol important în direcționarea vieții neamului și a societății, preoția oferă marile ei posibilități și necesități misionare cu cuvântul și cu fapta.

Nu există azi nici o misiune mai nobilă căreia să-și închine omul viața, ca preoția și studiul teologic.

Sibiu, din ședința secției bisericești dela 4 Iulie 1939.

Consiliul arhiepiscopesc

INFORMAȚIUNI

O importantă hotărâre a Sfântului Sinod. Ministerul educației naționale a făcut cunoscut revizorilor școlare, că Sf. Sinod a hotărât ca preoțimea să suplinească în mod automat pe învățători, ori de câte ori aceștia ar fi chemați pentru concentrări sau mobilizări.

Congres al tineretului creștin. Federația asociațiilor creștine ortodoxe din România, de sub președinția dlui profesor univ. V. G. Ispir, în urma aprobării I. P. S. patriarh Nicodim, din 11 Iulie 1939, a hotărât să trimită o delegație (alcătuită din 7 studenți și 2 studente) la Congresul internațional al tineretului creștin, ce se ține la Amsterdam-Olanda în ultimele zile din Iulie până în 2 August 1939.

Nădrăvăniile vecinilor dela vest. Prin agenția telegrafică ungară și pe unde postul de emisiune radiofonică din Peșta vecinii noștri revizionisti își urmează propaganda de ponegrire a țării românești. Acum, mai de curând, au ținut să răspândească marea minciună că soldații români dezertează din armată și trec cu sutele în binecuvântata Ungarie. Realitatea este tocmai dimpotrivă: La tribunalul din Cluj au fost judecați, în ultimele trei luni, 562 soldați cari au dezertat din Ungaria în România, — din cauză că nu au mai putut suferi tratamentul brutal al superiorilor; lipsiți de hrană suficientă, soldații unguri sânt puși să muncească și la latifundiile magnaților... în țara unde curge „lapte și miere“.

În atențiunea părinților care au copii orbi. În Așezământul, pentru ocrotirea orbilor din Cluj, mai fiind locuri libere, cu întreținere pe cheltuiala statului, se primesc pentru educație și învățământ pe anul școlar 1939—1940 copii orbi (numai băieți) în etate de 7—12 ani. Ei trebuie să fie perfect sănătoși și educabili. Cererile timbrate legal, însoțite de actul de naștere, certificatul de naționalitate, certificatul de paupertate și de certificatul medical, se trimit Așezământului nostru pentru ocrotirea orbilor din Cluj, Calea Regele Carol II, Nr. 25, până cel mai târziu la 1 Septembrie 1939.

Inaugurarea târgului de mostre — al 7-lea, — organizat de Camera de industrie și comerț în Sibiu, s'a făcut Duminică la ora 11 și jum. a. m. când s'a săvârșit slujba sfințirii apei de P. C. Sa pâr. Tr. Scorobeț, consilier arhiepiscopesc, înconjurat de un sobor de preoți, de față fiind reprezentanții autorităților, dnii col. Tocineanu-Petrescu prefectul județului, Dr. S. Pop primarul municipiului ș. a., precum și numeroși vizitatori ai expoziției. În cuvântul său ocazional, părintele consilier Tr. Scorobeț salută și binevenitează, în numele sfintei noastre biserici, această rară manifestare economică, spunând că târgul de mostre dela Sibiu înmănușează două idei în politica economică de astăzi: ideea de *muncă* și ideea de *pace*, puse în serviciul neamului nostru, la destinele căruia veghează iubitul nostru Suveran, M. Sa Regele Carol II. Au mai luat cuvântul la această sărbătoare, dnii: N. Martin președintele camerei de industrie, arătând rostul și scopul târgului, Ionescu-București, V. Bozdog, directorul târgului, — accentuând cu toții vrednicia muncii expozanților. Oaspeții și organizatorii au trecut apoi la vizitarea strandurilor, care fac cea mai bună impresie.

Caravana cinematografică culturală în Sibiu. Duminică, 30 Iulie c. ora 18, se va face primirea în orașul nostru a Caravanei cinematografice culturale a Ministerului propagandei. Ea își va începe activitatea, în localitate, în ziua de 31 I. c. în (Piața Regele Ferdinand), — proiectând filme cu diferite subiecte culturale, educative și prezentând frumusețile naturale, precum și viața economică a țării noastre. Primarul municipiului nostru, — dl Dr. S. Pop, face călduros apel la cetățenii acestui oraș, ca să asiste la primirea oficială a Caravanei și să cerceteze reprezentațiile ce se vor desfășura cu această ocazie.

Pâne integrală în Italia. Societatea de cereale italiană a decis ca, începând dela 1 August 1939, să se fabrice în întreaga Italie numai o singură calitate de pâne. Hotărârea aceasta este motivată de necesitatea ca populația să nu aibă simțământul diferențierii de clasă.

ȘTIRI LOCALE

Predică în catedrala din Sibiu. Duminică, în 30 Iulie 1939, va predica pâr. consilier Tr. Scorobeț.

Poșta redacției

La întrebările, primite din cercuri preoțești, cum are să se răspundă la salutul străjeresc: Sănătate! — comunicăm următoarea dispoziție generală a autorității bisericesti: Onor. Straja Țării a fost rugată să îndrumeze tineretul străjeresc, ca în salutul față de preoți să întrebuițeze următoarea formulă: «Sănătate, sârut mâna, părinte!» La acest salut, Preoții vor răspunde prin cuvintele: «Sănătate, Dumnezeu să te binecuvinteze», ridicând mâna în semn de binecuvântare, potrivit obiceiului vechi creștinesc de salutare și binecuvântare preoțească.

Consiliul parohial ortodox român, Mada, prot. Geoagiu, județul Hunedoara

Publicațiune

Consiliul parohial ortodox rom. Mada, protopopiatul Geoagiu, dimpreună cu comitetul școlar din loc, aduce la cunoștință celor interesați, că pe ziua de 7 August 1939, ora 8 dimineața, în localul școlii primare din loc, deschide licitație publică pentru vânzarea a 330 bucăți goruni, lemn de construcție.

Informații zilnice la oficiul parohial.
(55) 1—1 **Comitetul parohial**

Au apărut următoarele compoziții muzicale de Timotei Popovici:

1. Cântările liturgiei
pentru voci mixte
ediție nouă primărită și îmbogățită. Un exemplar legat frumos Lei 200.—

2. Cântările liturgiei
pentru 3 voci egale
ediția V-a. Un exemplar legat frumos Lei 100.—
De vânzare la **Librăria Arhidiecezană Sibiu**

Redactor responsabil: Prot. Dr. D. Stăniloae

Nr. 8093/939.

Notificare oficială

Școala de cântăreți bisericești din Sibiu, înființată în anul 1927, a Arhiepiscopiei ortodoxe de Alba-Iulia și Sibiu, are menirea să dea Bisericii noastre cântăreți pricepuți, conducători de coruri sătești și credincioși luminați.

În afară de cântarea bisericească, elevii ei au primit educație religioasă îngrijită și au avut prilejul să deprindă câte o îndelungă practică. Programul școlii prevede cursuri de albinărit, pomărit, de tâmplărie ș. a.

Cu începerea noului an școlar, școala de cântăreți din Sibiu se recomandă din nou fiilor de credincioși, cari doresc să-și creeze o carieră liniștită, o viață frumoasă și pusă întreagă în slujba mării lui Dumnezeu.

Tinerii, cari doresc să fie primiți în această școală pentru anul școlar 1939/40, își vor înainta până la 1 Septembrie cererile lor « *Direcțiunii Școlii de cântăreți din Sibiu*», însoțite de documentele următoare:

1. Carte de botez și certificat de naștere,
2. Certificat școlar (cel puțin 4 clase primare)
3. Certificat de moralitate și recomandare dela parohul local,
4. Certificat medical, dovedind că solicitantul nu suferă de boli contagioase și că nu are nici alte defecte corporale.

În această școală se primesc numai fii ai Bisericii noastre, în etate de 15 ani împliniți dar nu trecuți de 20 ani și cari reușesc la examenul de primire. Acest examen se va ține în zilele de 2—3 Octomvrie.

Elevii primiți vor aduce cu ei: două rânduri de schimburi, haine de pat: străjac, saltea, țol, perină, cuvertură albă pe pat, 2 ștergere (fiind la toate cusute literile inițiale ale numelui), cuțit, furculiță, lingură și o ceașcă pentru ceai, precum și un costum național care va servi de uniformă școlară.

Toți elevii vor locui în internatul școlii. Taxa de întreținere este de Lei: 8000 anual plătitibil în trei rate: rata primă de Lei 3000 la înscriere, rata a doua de Lei 3000 la Crăciun, iar a treia de Lei 2000 la Paști.

Cursurile vor începe la 4 Octomvrie ora 8 a. m. a. c. și vor dura doi ani de teorie și unul de practică.

După absolvirea școlii se eliberează diploma de cântăreț bisericesc. Pe baza acestei diplome cântăreții bisericești vor fi retribuiți din bugetul statului cu un salariu lunar fix.

Această măsură s'a pus în aplicare pentru o parte din absolvenții școlii cu 1 Aprilie 1937. Pe lângă aceasta cântăreții vor avea uzufructul sesiunii cantonale, obținută din reforma agrară.

Onorata preoțime e poftită a citi acest avis credincioșilor noștri în sfânta biserică în trei Duminici consecutive și a îndemna părinții cu fii buni să și-i trimită la școala de cântăreți bisericești.

Pe lângă aceasta mai dispunem oficiilor parohiale spre știre și strictă conformare următoarele:

a) Parohiile cari angajează absolvenți ai Școlii de cântăreți din Sibiu, până la introducerea acestora în statele de salarizare, să le asigure din casieria parohială un salariu de 500 Lei lunar conform hotărârii Adunării eparhiale din 1933 emisă de Noi cu Nr. 6621/933.

b) Cântăreții cu diplome dela Școala de cântăreți din Sibiu să fie angajați pe lângă cei bătrâni calificați din parohiile noastre, Consiliul parohial având obligația să le asigure jumătate din uzufructul sesiunii și jumătate din toate venitele cantonale.

c) Cântăreții cu diplome dela Școala de cântăreți angajați în parohii cu cântăreți necalificați să se bucure de dreptul de-a ocupa strana dreaptă având consiliul parohial îndatorirea a le asigura două din trei părți a sesiunii și venitelor cantonale.

Posturile de cântăreți devenite vacante nu se vor mai putea întregi decât cu absolvenți ai Școlii de cântăreți.

Parohiile noastre cari dispun de mijloace materiale, întru cât vor avea tineri săraci dornici de a ajunge cântăreți bisericești, sunt poftite a vota pe seama acestora taxele de întreținere la școală.

Sibiu, din ședința senatului bisericesc ținută la 6 Iulie 1939.

Consiliul arhiepiscopesc

(50) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa III-a Bunești, protopopiatul Cohalm, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Venitele acestui post sânt:

1. Salariul dela stat.
2. Locuință provizorie până la transformarea localului de școală în casă parohială.
3. Folosința a 21 jugăre fânaș.
4. Folosința grădinii de lângă biserică.
5. Câte 20 litri cereale (grâu sau porumb) dela fiecare familie.
6. Șase stânjini lemne de foc.
7. Stola tractuală.

Cererile de candidare, însoțite de venitele acte, împreună cu autorizația P. V. Consiliu arhiepiscopesc, se vor înainta în termen oficiului protopopesc Cohalm, cu al cărui aviz concurenții urmând să se prezinte în parohie în zi de Duminică sau sărbătoare, pentru a face cunoștință cu poporul.

Cohalm (Rupea), 4 Iulie 1939.

Alexandru Brotea
protopop

Nr. 286/1939

(52) 3—3

Concurs

Pentru îndeplinirea postului de paroh în parohia de clasa III-a Cerbia cu filia Pogănești, din protopopiatul Dobra, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Venitele acestui post sânt:

1. Salariul dela stat.
2. Casă parohială nouă corespunzătoare.
3. Folosirea cimitirului dela biserică.
4. Sesiia parohială dela materă 8¹/₂ jugăre, ear dela filie 2¹/₂ jugăre.
5. Venitele stolare uzitate în tract.

Cererile de concurs și aprobarea de a concura dela Consiliul arhiepiscopesc se vor înainta în termen oficiului protopopesc, ear concurenții se vor prezenta, cu avizul protopopului, în parohie, spre a face cunoștință cu credincioșii.

Oficiul protopopesc al tractului Dobra în înțelegere cu consiliul parohial.

Dobra, la 6 Iulie 1939.

Iosif Morariu
protopop

Nr. 137—1939

(53) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa III-a Beia, din protopopiatul Sighișoara, se publică prin aceasta concurs cu termen de 30 de zile dela cea dintâi apariție în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salariul dela stat.
2. Sesiune parohială: 4 jugăre arător, 3 jugăre fânaș, 2 jugăre pășune, 1 jugăr 200 st. □ grădină de legume.
3. Stola uzitată în parohie.
4. Câte o ferdelă de grâu de fiecare familie.

Concurenții își vor înainta, în termenul dat, petițiile însoțite de certificatele de studii și de încuviințarea Prea Venerabilului Consiliu arhiepiscopesc de a concura, oficiului protopopesc ortodox din Sighișoara, și cu încuviințarea acestuia se vor prezenta în parohie spre a servi, cânta, cu vânta și a fi cunoscuți de popor.

Oficiul protopopesc ortodox român al Sighișoarii în înțelegere cu consiliul parohial din Beia.

Sighișoara, la 12 Iulie 1939.

Emilian Stoica
protopop

Nr. 30/1939

(57) 1—1

Publicare de licitare

Parohia ortodoxă română din Păucea-Mediașului, protopopiatul Mediaș, dă în întreprindere prin licitație publică tencuirea bisericii noi cu toate lucrările aparținătoare tencuirii, lucrările de dulgherie, fierărie și tâmplărie.

Licitația se va ține în 6 August 1939 ora 3 p. m. în localul casei parohiale, în prezența consiliului parohial.

Planul și devizul, precum și caetul de sarcini se pot vedea la oficiul parohial. Licitația se va face pe bază de oferte închise însoțite cu o garanție de 5% din valoarea devizului în numerar sau efecte de stat în valoare nominală.

La licitație vor fi admiși numai antreprenori calificați cu dreptul de liberă practică a acestor specialități. Deplasările la fața locului privesc pe concurenți. Valoarea lucrărilor după deviz este de Lei 295.715.

Consiliul parohial are dreptul a da în întreprindere lucrările aceluia dintre concurenți în care are mai multă încredere. Păucea-Mediașului, la 24 Iulie 1939.

Oficiul parohial ortodox român:

Valer Scutea
paroh

Nr. 43/1939 Par.

(54) 1—2

Publicare de licitație

Comitetul parohiei Cisnădie, protopopiatul Sibiu, cu aprobarea Prea Ven. Consiliu arhiepiscopesc Nr. 8119/1939, dă în licitație publică în 23 August 1939, ora 10, în biroul școlii primare de stat, cu oferte închise și sigilate, zidirea bisericii din Cisnădie.

Lucrarea se va face conform devizului și planului cari se pot vedea în fiecare zi la oficiul parohial Cisnădie.

Participanții vor depune o garanție de 5% din valoarea devizului, în numerar sau efecte de stat.

Nu vor fi admiși la licitație decât antreprenori diplomați. În ofertele prezentate la licitație se va arăta de către concurenți că au luat cunoștință de caetul de sarcini al lucrării în chestiune.

Ofertele neînsoțite de garanția legală nu vor fi luate în considerare.

Consiliul parohial își rezervă dreptul de a alege dintre concurenți pe acela în care are deplina încredere.

Cisnădie, la 20 Iulie 1939.

Președinte: **Simion Nanu**
preot

Secretar: **T. Buta**

Oficiul protopopesc ortodox român, Hațeg

Ad. Nr. 192/1939

(56) 1—1

Publicațiune

Comitetul de construcție al bisericii ortodoxe române din Crișeni (Uzinele Călan) în ședința sa din 22 Iulie a. c. a hotărât publicarea unui nou concurs pentru pictarea bisericii nou clădite.

Ofertele se primesc până la data de 5 August, ora 9 dimineața, când se vor examina și adjuceca.

Planul și devizul se pot vedea în orice zi de lucru la dl președinte al comitetului de construcție.

Concurenții se vor prezenta personal sau vor alătura la ofertă autorizațiunea ministerului de-a executa pictură bisericească.

Pentru cheltuelile, împreunate cu prezentarea ofertelor sau examinarea planului, comitetul nu ia nici o obligațiune și nu plătește nici o despăgubire.

Comitetul își rezervă drept de-a da în întreprindere pictarea bisericii aceluia dintre concurenți în care va avea mai mare încredere și care prezintă răspundere morală și materială, deplin satisfăcătoare.

Din ședința comitetului de construcție cu aprobarea oficiului protopopesc al Hațegului.

Hațeg, 22 Iulie 1939.

Ieronim Ciocan
protopop

Editura și tiparul Tipografiei Arhidiecezane